І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740
New York's Telephone: BArclay 7-4125

РІК LXVII. Ч. 218. TWO SECTIONS (SECTION 1) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА 12-го ЛИСТОПАДА (NOVEMBER) 1960 ЦЕНТІВ 12 CENTS No. 218. VOL. LXVII.

КЕННЕДІ ПЕРЕМІГ ТІЛЬКИ МАЛОЮ БІЛЬШІСТЮ ГОЛОСІВ; ЗАПОВІДАЄ БОРОТЬБУ ЗА ІНТЕРЕСИ АМЕРИКИ І МИР У СВІТІ

Сенатор Джан Ф. Кеннеді виграв вівтіркові президентські вибори найменшою кількістю голосів від 1880-го року, коли Джеймс А. Гарфілд переміг ген. Вінфілда Ската Генкока більшістю 7.000 на 9.000.000 всіх голосуючих. Загальна кількість голосів відданих на обидвох кандидатів у цьогорічних виборах все ще точно не підрахована, але в цій хвилині більшість голосів відданих на Кеннеді виносить тільки дещо понад 300,000, що становить заледве піввідсотка з усіх 66,000,000 відданих голосів. Коли мова про електорів, то Кеннеді має запевнених 300 голосів, себто на 31 більше, ніж потрібно, а Ніксон — 185 електорських голосів. 32 електорські голоси, що їх має стейт Каліфорнія, до цього часу все ще сумнівні. Також незначно зменнівні. Дакож незначно зменшилась демократична більшість в Конґресі (в Сенаті на два місця менше), але демократи тим не менше його контролюють. Коли мова не про електорів, а тільки про загальне голосування, то Кеннеді і Ніксон дістали майже однакову кількість голосів із малою тільки більшістю для Кеннеді. Політичні коментатори роблять з цього висновки, що новообраний президент Кеннеді матиме багато всіляких труднощей в його політиці. Бо хоч конституційно він є в кожному відношенні повноправним президентом з усіма прероґативами і повновластями того високого уряду, то незначна більшість голосів, що ними він здобув цей уряд, поменшує його авторитет та збільшує його залежність від Конґресу, якому він не зможе протиставляти великої більшости здобутих народних голосів, як це міг робити президент Айзенгавер та деякі з його попередників. В таких обставинах передбачається для новообраного президента великі труднощі не тільки для переведення його програми, яку він заповідав під час передвиборчої кампанії, але й для нормального ведення державних справ в обличчі консервативної демократично-республіканської опозиції в Конґресі. Такі міркування, як зокрема і факт тільки малої більшости голосів, здобутих у виборах, могли бути до певної міри причиною, що перемога Кеннеді не викликала більшого ентузіязму ані в нього самого, ані серед його оточення. Тим не менше вся нація, і від виборчого суперника новообраного президента Ніксона і від теперішнього президента Айзенгавера починаючи, а на загалові громадянства кінчаючи, всі заповідають новообраному президентові максимальну підтримку і співпрацю у виконуванні його важких обов'язків і великої відповідальности. Сам новообраний президент Кеннеді у своїй короткій заяві після здобутої перемоги заповів, що він „докладе всіх сил і зусиль та віддасть всю свою енергію і всі свої спосібності для інтересів З'єдинених Держав на найдальшу мету та для миру в цілому світі".

В новому 87-му Конґресі демократи затримали більшість, але дещо зменшену. В Сенаті демократи мають 6[?] сенаторів (в 86-му Конґресі — 66), а республіканці 3[?] (34), а в Палаті Репрезентантів демократи мають 257 конґресменів, а мали 283. Республіканці мали 154 місця, а тепер мають 175. Два місця ще не відомі. Щоб мати більшість в Палаті треба 219 конґресменів. Демократична більшість в Конґресі і демократичний президент у Білому Домі від січня 1961-го року закінчать т. зв. „поділений уряд", і тепер демократична партія зможе здійснювати свої пляни в Конґресі без страху, що республіканський президент зможе поставити вето проти прийнятих законопроєктів. Демократи здобули 15 становищ губернаторів, а республіканці 12. Демократи збільшили число своїх губернаторів на одного і мають тепер 34 губернаторські становища, а республіканці тільки 16. Демократи перемогли в Ілліной, де переміг Отто Кернер, який старався про перевибір на третю каденцію. В Мишиґені переміг демократ Джан Б. Свентон, який втратив обидві ноги в другій світовій війні. Республіканці здобули пост губернатора в стейті нововибраного президента - демократа Массачусетсі, — де переміг республіканець — Джан Волп. Республіканці здобули губернаторство і в стейті Кензас, де Джан Андерсон переміг демократа Джорджа Докінґа, який старався про перевибір на третю каденцію. В Міннесоті республіканець Елмер Андерсон переміг демократа - лібералa Орвілла Л. Фрімана. В загальному 13 стейтових столиць змінили своїх губернаторів на всіх 27 губернаторських становищ, які треба було цього року наново обсаджувати. Нюйоркський сенатор Кеннет Б. Кітінґ заявив, що треба об'єднати тісніше Республіканську партію, щоб не було таких розходжень як тепер, коли нюйоркський губернатор Рокефеллер був занадто ліберальним, а арізонський сенатор Ґолдвотер був занадто консервативним.

Джан Ф. Кеннеді із своєю дружиною Жаклін, відчитує в Арсеналі Національної Гвардії в Гаянніс, Масс., заяву про прийняття ним вибору на президента ЗДА

Айзенгавер і Ніксон ґратулюють нововибраному президентові

Аґеста, Джорджія — През. Айзенгавер вислав ґратуляції сенаторові Джанові Ф. Кеннеді. Президент вислав Кеннеді депешу такого змісту: „Ґратулюю вам у вашій перемозі, яку ви здобули у виборах. Незабаром я вишлю вам депешу з пропозиціями, що треба зробити, щоб ви були приготовані до перебрання урядування в січні найближчого року". Президент виїжджає на відпочинок до стейту Джорджії, де він буде гостем Кліффа Роберта в Оґесті. Також і віце - президент Ричард М. Ніксон вислав ґратуляційну депешу до Кеннеді. В Білому Домі заявили, що співпраця нового президента буде відбуватися тим способом, що сенатор Кеннеді вишле своїх обсерваторів до Білого Дому, які будуть поінформовані про те що діє уряд президента Айзенгавера. Але в Білому Домі заявили, що і надалі аж до 20-го січня вся відповідальність за працю уряду буде в руках теперішньої республіканської адміністрації. Досі ще не є відомо, коли зустрінуться обидва президенти, президент елект Кеннеді і президент Айзенгавер. Сенатор Кеннеді заявив, що він вишле своїх обсерваторів до Білого Дому аж після Дня Подяки. Кеннеді виїжджає на відпочинок до Каліфорнії.

Новий президент стоятиме перед важкими економічними труднощами

Ню Йорк. — Економічний співробітник щоденника „Ню Йорк Таймс" Ричард Роттер зараз після виборів 9-го листопада надрукував статтю про те, які економічні і фінансові труднощі стоятимуть перед нововибраним демократичним президентом Джаном Ф. Кеннеді в січні 1961-го року, коли він перейме урядування в Білому Домі. Він пише, що Кеннеді зустрінеться з проблемою економічної рецесії, хібащо теперішні тенденції в економіці зміняться. Перед новим президентом вирине справа збалянсування платничого бюджету з закордоном, бо дефіцит в цій ділянці спричиняє відплив золота за кордон та втечу інших фондів поза межі ЗДА. Перед економікою ЗДА стоїть непереможена й досі проблема інфляції та справа „повного" затруднення, яке обіцяв Кеннеді під час виборчої кампанії і в демократичній платформі. Всі ці проблеми не нові, вони були і є під час теперішнього уряду. Але економічна філософія республіканського уряду в своїй основі була і є проти збільшування дефіциту у федеральному бюджеті і старається, і то з деяким успіхом, зменшувати дефіцит в платничому бюджеті з закордонними державами. Кеннеді обіцяє збільшувати допомогу закордонним країнам, розбудовувати оборонні засоби ЗДА та збільшувати допомогу фармерам, і різні інші федеральні видатки. Коли він почне все це здійснювати, то почне зростати інфляція. Коли ж він схоче зреформувати податкову структуру, щоб збільшити податки від Корпорацій, то спричинить зменшення інвестицій у промислові підприємства, а це матиме внаслідку зменшення продукції, збільшення числа безробітних і економічну знижку — твердить „Н. Й. Таймс".

Хрущов ґратулює Кеннеді, пропонує переговори

Москва. — Нікіта Хрущов переслав довшу телеґраму новообраному президентові Джанові Кеннеді, в якій витає його з вибором та заявляє, що „сподіваємось, що за Вашого перебування на тому становищі взаємини між нашими країнами знову підуть по лінії, по якій розвивалися за часів Френкліна Рузвелта". В дальшому Хрущов запевняє, що Совєти мають „пошану для миролюбного і талановитого народу З'єдинених Держав" і що Совєти „готові розвивати найприязніші взаємини між совєтським та американським народами і між урядами СССР та ЗДА". У дальшій частині депеші Хрущов конкретно називає справи міжнародного роззброєння, німецьку проблему, „і осягнення згоди в інших справах". „Кожний крок в цьому напрямку завжди зустрінеться з повним зрозумінням і підтримкою збоку совєтського уряду" — твердить облудно Хрущов. — Депеша Хрущова — за західніми коментарями — гармоніює своїм духом із головним тенором коментарів совєтської преси, яка вважає, що вибір Джана Кеннеді був рішучим засудом політики Д. Д. Айзенгавера. „Ізвєстія" в кореспонденції свого американського кореспондента твердять, що хоч перемога Кеннеді була „скандальною персональною прогрою Ніксона, проте ще більше значення має факт, що американці голосували не тільки проти Ніксона, а проти всього політичного курсу Айзенгавера і Ніксона, який довів до погіршення міжнародної ситуації".

Кипр пропонує вільні від атомової зброї зони і військо ОН

Об'єднані Нації. — В останньому дні ґенеральних дебат в Політичній Комісії Об'єднаних Націй над справою міжнародного роззброєння в минулий вівторок, представник Кипру Зенон Россідес звернув увагу на заяву кипрського президента архиєпископа Макаріоса, що він не дозволить на маґазинування на Кипрі атомової зброї та що він поручає створення під контролею Об'єднаних Націй вільних від атомової зброї і зневтралізованих зон у різних частинах світу. Россідес перестеріг, що не треба ждати аж на повне роззброєння і ставити щойно тоді на ноги „міжнародної поліції", а організувати таку поліцію вже тепер і далі, в ході ступневого міжнародного роззброєння. Ляос і Камбоджа, дві малі південно-азійські країни, постійно загрожені комуністичною аґресією і інфільтрацією, також поручали створення зневтралізованих зон, під ґарантією ОН. Фуад Аммун від Ливану радив не спішитися з прийманням будь-якої резолюції на Політичній Комісії у справі роззброєння, а почекати, може з розмов між представниками ЗДА і СССР в кулюарах вилониться якась компромісова формула. Мабуть так і буде і Політична Комісія перейде до інших справ, що їх має на денному порядку: справи Альжиру, Мавританії, Куби і ін.

Південний В'єтнам оскаржує Північний В'єтнам у збройній аґресії

Сайґон. — Південно-в'єтнамський уряд публічно й офіційно оскаржив комуністичний Північний В'єтнам у переведенні збройної аґресії вишколеними у Північному В'єтнамі військовими формаціями, які в половині минулого місяця перейшли до Південного В'єтнаму — за твердженням уряду — почерез незаселену гористу частину сусіднього Ляосу, щоб виминути уфортифікований і сильно військом обсаджений кордон між двома частинами тієї країни. Поділено її в Женевському договорі в 1945 р., прийнявши за тимчасовий кордон 17-ту паралелю, та визначено Комісію перемир'я від ОН у складі Англії, Індії і Польщі. Заяву складено на спеціяльній пресовій конференції з участю шефа штабу південно-ляоської армії, речників уряду та дипломатичних представників від ЗДА, Англії, Франції, Сіяму, Австралії, Південної Кореї і Ляосу. Південно-в'єтнамський уряд знайшов в убитих і ранених документи й різні інші докази, як напр., світлини тих нібито партизанів у військових уніформах північно-корейської комуністичної армії, що Північний В'єтнам пляново перекинув до Південного В'єтнаму коло 1.000 вояків, які потім боролися за згори запляновaною стратеґією, нібито як „внутрішні" комуністичні партизани. Південний В'єтнам заповів скаргу до згаданої Комісії ОН та натякнув на можливість звернення за допомогою до Південно-азійського допомогового бльоку (СЕАТО).

Комуністів і їх поплентачів є в Італії близько 10 мільйонів

Рим. — В італійських комунальних виборах, які відбулись в минулі неділю і понеділок, та висліди яких щойно тепер стали відомі, збільшили скількість своїх мандатів однаково консервативна Християнсько-демократична партія, як найбільш ворожа їй комуністична. Сталось це за кошт менших партій. Вибори переводились в 6.898 міських і сільських громадах, на всіх 8.000, існуючих в Італії. Християнські демократи дістали 10,021.718 голосів, себто 40.3 відсотків, порівняльно з 38.9 відсотка, що їх мали в виборах у 1956 році. Але комуністи разом із лівими соціялістами Пієтра Ненні, що йдуть в їхньому хвості, дістали разом 9.666.126 голосів, себто 38.9 %, супроти 35 %, що їх мали в 1956 році. Праві соціялісти, що підтримують прозахідній уряд, дістали тільки 14.4 % голосів. Найсильнішими комуністи виявились в промислових округах, як Тосканія з фабричною околицею Больонії та сам Рим, де комуністи й ліві соціялісти здобули 30 місць у міській громаді на всіх 80. „Язичком у ваги" є там нео-фашисти з 12 мандатами.

В ОН ДЕБАТУЮТЬ НАД СПРАВОЮ КОНҐА, В САМОМУ Ж КОНҐО ГИНУТЬ ВОЯКИ ОН

Об'єднані Нації. — Репрезентанти афро-азійських і комуністичних країн, які ще минулого тижня домагалися якнайскоршого закінчення дебати над справою Конґа і вирішення її в користь Люмумби, тепер — після прибуття для участи в сесії Ґенеральної Асамблеї Люмумбового противника конґолійського президента Касавубу — змінили тактику і добиваються відкладення головної дискусії і такої чи іншої розв'язки тамошньої ситуації. Започаткувала акцію в цьому напрямку делеґація Ґани, яка запропонувала окрему резолюцію з пропозицією відкласти дальші дебати над справою Конґа і вислати туди окрему афро-азійську місію для примирення усіх конґолійських противників, особливо ж Касавубу і Люмумби з одного боку і полк. Мобуту з другого боку. Резолюція Ґани була підтримана усіми країнами комуністичного бльоку і більшістю афроазійських делеґацій, як теж деякими південно-американськими представниками. В голосуванні за нею заявилося 48 делеґацій проти 30. Проти цієї резолюції голосувала делеґація ЗДА і їхні союзники і 18 делеґацій здержалося від голосування. Делеґація ЗДА й інші опоненти цієї резолюції подали були окрему пропозицію в справі звичайного відкладення на якийсь час дебати над справою Конґа, але ця резолюція залишилася без уваги. Конґолійський президент Касавубу, який прибув до Ню Йорку і призначив себе сам головою конґолійської делеґації, пробував добитися від Ґенеральної Асамблеї прийняття цілого запропонованого ним списка конґолійської делеґації, виключаючи з неї прихильників Люмумби, але проти затвердження такого списка висловилися деякі члени мандатної комісії, передусім ті, що підтримують Люмумбу. Опісля Совєти, Марокко й Об'єднана Арабська Республіка, щоб не допустити до затвердження конґолійської делеґації до ОН, репрезентованої президентом Касавубу і його прихильниками, підтримали резолюцію Ґани, вимагаючи припинення дебати і вислання спеціяльної місії до Конґа. В політичних колах думають, що комуністи хочуть використати час і допомогти Люмумбі повернутися до влади.

З самого ж Конґа приходять дальші повідомлення про нові акти терору супроти вояків з'єднань Об'єднаних Націй, які перебувають в Конґо, встановляючи там порядок. З Елізабетвілю прийшла вістка, що в північно-східній Катанзі тубільці напали на стежу ОН, складену з ірляндських вояків. З 11 вояків залишився тільки один важко поранений. З усіх інших чотири були вбиті і їх тіла знайдено, а шість пропало без вісти і дуже можливо, що теж згинули. Нових десять убитих вояків ОН збільшують листу втрат з'єднань ОН до 30 вояків.

В палаці ОН цікавились виборами в ЗДА, а не власними нарадами

Об'єднані Нації. — У минулий вівторок в будинку Об'єднаних Націй в Ню Йорку наради і ввесь рух та вся атмосфера стояли під знаком американських виборів. Єдиною важливішою подією була коротка промова конґолійського президента Касавубу на пленарному засіданні Ґенеральної Асамблеї, але делеґати думали не про Конґо, а про американські вибори. Тому — як уже повідомлено вчора — поза комуністичними промовцями з Ґвінеї і СССР ніхто не хотів забирати голосу. Ще гірше було на різних Комісіях ОН, де трудно було знайти кворум та охочих промовців. Коло 30 делеґатів приєднались до зорганізованої групи 150-х чужинців, які виїхали з-під палацу ОН до різних округ Ню Йорку придивлятись процедурі виборів. Частина делеґатів перебувала весь день в Пресовій кватирі ОН, де придивлялись телевізорові і щораз новим статистичним даним із цілої країни, інші пішли одинцем чи малими гуртами на місто, обсервувати вибори. За твердженням американських газет, всі закордонні делеґати до ОН, які вперше були тут в день виборів, були счудовані атмосферою ідеального спокою порядку і святочного настрою. „Наче пікнік" — висловився один з амбасадорів. В палаці ОН був тому рух, що половина з-посеред 3.300 службовиків ОН — це американці, які пішли голосувати. Зате 2.200 гостей, користаючи з вільного від праці дня і склавши свої голоси, — прийшли подивитись до ОН.

Французький Сенат проти творення незалежної нуклеарної збройної сили

Париж. — Французький президент Шарль де Ґоль зазнав поразки в Сенаті із своєю пропозицією створення окремішньої французької нуклеарної ударної сили, що мала би бути четвертою з черги у світовому укладі сил. Після розгляду опрацьованого урядом проєкту в цьому напрямку, французький Сенат схвалив 186 голосами проти 83 голосів процедуральну резолюцію, яка практично внеможливлює здійснення цього проєкту. Випрацьований французьким урядом і підтримуваний гаряче президентом де Ґолем проєкт створення згаданої нуклеарної сили був уже обговорений у французькому Національному Зібранні і затверджений ним ще 27-го жовтня. Теперішнє рішення Сенату припиняє дальший розгляд цього проєкту в парляменті. Все ж таки, уряд не хоче резиґнувати цілком із цього проєкту і запропонував створити мішану комісію зложену із представників Сенату і з представників Національного Зібрання, яка мала б приготовити компромісову резолюцію в цій справі.

Порторіканський губернатор Марін переміг у виборах

Сан Хуан, Порто Ріко. — Губернатор Луїс Муньоз Марін, який старався про перевибір на 4-ту каденцію, переміг у виборах свого республіканського противника Луїса Ферре більшістю 205,677 голосів, діставши 456,317 голосів, а його республіканський противник 250,638. Проти Маріна виступили були порторіканські єпископи за те, що він підтримує такі закони, проти яких виступає Католицька Церква. Губернатор Марін є за контролею народин і за дозвіл на законну стерилізацію і сам є розведений, хоч формально є членом Католицької Церкви. Марін дістав 58 відсотків всіх відданих голосів 782,205 голосів. Він заявив після виборів, що до його перемоги причинилися пастирські листи єпископів, які закликали вірних не голосувати на нього. Його республіканський противник поґратулював Марінові перемогу і заявив, що його партія буде вести „пильну опозицію" чотири найближчі роки.

В Ню Йорку закінчився одноденний страйк учителів їхньою капітуляцією

Ню Йорк. — В Ню Йорку професійна спілка Об'єднана Учительська Федерація почала була в понеділок 7-го листопада страйк і коло 4,600 учителів не працювали того дня та пікетували школи. Інші вчительські спілки, які об'єднують коло 30,000 учительських сил, працювали нормально. Суперінтендент міських шкіл із підтримкою посадника Вагнера та Шкільної Ради припинив був в праці тих всіх учителів, які не з'явилися до праці. Преса заняла неприхильне становище до страйку учителів, пишучи, що згідно з обов'язуючим законом, страйк є протизаконний, а крім того публічній опінії не подобалося те, що вчителі покинули працю караючи учнів, які без навчання цілий день, бо у вівторок не було навчання з приводу виборів. Учительська Федерація погодилася відкликати страйк, коли посадник міста запевнив їх, що не будуть покарані ті члени спілки, які вийшли на страйк. Справою спору учителів із Шкільною Радою мають зайнятися федеральні посередники.

ФУТБОЛЬНІ ЗМАГАННЯ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ В НАСТУПНУ НЕДІЛЮ

УСТ „Тризуб" — „Бруклин Ітелієнс", мистецькі змагання, о год. 2.00, на грищі Лайттгавз, при Фронт і Ірі Ст., а не як було подано в платному оголошенні на Клірфілд.

УСК Ню Йорк — Джуліяна, мистецькі змагання, о год. 2.30, на грищі УСК-у на Флашінгу.

В АМЕРИЦІ

● **105-річний Алфред Шолленд** із Джеймставну, Північна Дакота голосував заочно, бо три тижні тому впав на залізничих рейках і тепер лежить в шпиталі. Він голосував вже 16-ий раз, перший раз в 1894 році, і всі рази голосував на республіканського кандидата, тільки раз зробив вийнок, голосуючи на демократа Вудро Вилсона.

● **У Филаделфії**, Па., голосувала 106-річна Анна Велш, яка народилася 15-го липня 1854 року, 11 днів після того, як заснували республіканську партію в Джексоні, Мишиґен. Вона голосувала на Ніксона, бо так завжди робила від 1920-го року, коли жінки здобули право голосування.

● **Урядовий орган** „Канадієн Віклі Бюлетін" повідомляє, що недуга дитячого паралічу (поліо) кожного року не зменшується, хоч щепиться дітей і доросле населення вакциною проти поліо, і хоч поліпшилися в останніх роках санітарні умови життя населення.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

● **У виданні „Ситизен"**, яке публікує департамент горожанства й іміґрації, в жовтневому числі за 1960 рік вміщена окрема стаття п. н. „Українці в Канаді". Стаття складається з таких розділів: Раннє поселення; нові хвилі іміґрації; організації; часописи й інші публікації; звичаї і обряди; вклад в сільське господарство; участь в політичному житті; вклад в освіту і культуру.

● **Крайова Рада Жінок Канади** обрала на своєму річному з'їзді, що відбувся в Ніаґра Фоллс, Онт. в Канаді, головою свого комітету мистецтва і літератури п-ню Ольгу Войценко з Вінніпеґу.

● **У зв'язку із 75-літтям** відомого українського маляра і професора малярства, Юліяна Буцманюка, в Едмонтоні підготовляється ювілейна виставка його творів. Разом з тією виставкою відбудеться виставка праць учнів його мистецької школи. Офіційне відкриття виставки відбудеться в суботу 12 листопада.

● **Загальні збори Української Студентської Громади у Филаделфії** відбулися в п'ятницю дня 4 листопада ц. р. Після звітів уступаючої управи, що її очолював студ. Богдан Гасюк, і уділення абсолюторії обрано нову управу Громади під проводом Ігоря Чуми, як голови і Марії Герасимович як секретаря.

● **Наукове засідання Природничого Відділу УВАН у ЗДА** з доповіддю проф. Миколи Єфремова на тему „Закони „пропорція Дівина" в будові матерії" відбудеться в неділю дня 13 листопада ц. р. о год. 6-ій по пол. у приміщенні Академії.

У СВІТІ

● **У Бельгії** заповіджено новий податок, що має дати державі $132,000,000 на зреалізування нової програми державної автобусової комунікації. Зголошено т. зв. омнибусовий закон. Прем'єр Ейскенс потішає своїх земляків, що цей тягар якраз такий, який раніше несли у користь Конґа, що усамостійнившись — впало в анархію.

● **У Женеві** в минулому тижні помер від затруєння лідер опозиції з Камеруну Фелікс Мумі. Його муринські приятелі з т. зв. Камерунської народної унії, яка орудує лівою прокомуністичною демагоґією, твердять, що Фелікса Мумі затруїли пляново „французькі й американські імперіялісти", які нібито мають для таких цілей окрему організацію „червоної руки". Швайцарська поліція веде слідство, чи дійсно хтось спричинився до смерти муринського діяча, чи це смерть внаслідку нещасливого випадку.

● **Англійські астрономи**, фахівці й аматори, дивились в минулий понеділок через телескопи на феномен, який трапляється раз у десять років: коли Меркур „мандрує" впоперек Сонця і становить на ньому чорну рухому цятку.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sunday s, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917. — authorized July 31, 1918

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25.—Jersey City and Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65c.
Передплата: На рік — $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. — В Джерзі Ситі і закордоном: На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. — Для членів У. Н. Союзу, чоловіків і жінок, — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: SVOBODA", P.O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

Після виборів

Вибір 43-літнього Джана Фіцджералда Кеннеді на 35-го з черги президента З'єдинених Держав попередила не тільки найбільша і найінтензивніша в історії Америки предвиборча кампанія, але й одна з найбільших непевностей щодо кінцевого висліду голосування. Справжнім якимсь там з черги „чудом світу" можна б назвати змеханізовану тепер американську систему голосування, а ще більшим „чудом" спосіб та можливості передавання підрахунків голосів. Електронічні машини, калькуляцію яких мільйони людей мають можливість оглядати на телевізії, щохвилини подають інші цифри, віднімають, додають і навіть передбачають. На телевізійних образах, справді, як у калейдоскопі, зміняються всі ті калькуляції, тримаючи в напруженні кожного, що за ними стежить. Напруження в очікуванні висліду цьогорічних виборів було більше і, зокрема, довше, ніж в будь-яких попередніх виборах за нашої пам'яті. Навіть у хвилині, як писано цей коментар і коли вже в газетах подано під великими заголовками, що Кеннеді обраний на президента, ані цей вибір, ані кінцеві підсумки голосів усе ще не злі:відували рештки сумнівів і, мабуть, все ще були такі, що не виключали „чуда".

В таких обставинах можна б ще говорити про всілякі „але" і „якби", наприклад, про, правда, велику, але все ще замалу фреквенцію в голосуванні і подібне, але ті, що не голосували, не рахуються, а історія Америки вже знає випадок перерішених виборів дослівно тільки одним голосом. Тому то, без уваги на те, якою більшістю голосів новий президент обраний, він є обраний і в найповнішому значенні слова повноправний президент З'єдинених Держав. Новообраний президент є лідером і найвищим екзекутивним представником кожного з нас зокрема і всіх нас разом, тому й кожний з нас зокрема та всі ми разом маємо докласти всіх старань і зусиль, щоб йому всебічно допомогти у виконуванні його важких і відповідальних обов'язків.

Вибір нового президента без сумніву означає і заповідає ряд змін у внутрішній і закордонній політиці країни. Але він ніколи і в жадному разі не означає будь-якої зміни в американській системі „уряду народу, через нарід і для народу" і кожний кандидат уже починає свої виборчі змагання, як і виконує здобуту перемогою у виборах владу у першу чергу приреченням та з метою, щоб цю спасенну систему ще більше закріпити і її ще повніше використати на благо народу. Немає найменшого сумніву, що це робитиме й новообраний президент Америки і є багато причин сподіватись від нього нових успіхів. Кожний нарід має природне бажання „зміни" і це бажання часто має один з рішальних впливів на вислід американських виборів. Воно могло відіграти свою ролю також і в теперішніх виборах, а демократична система тим і вища від кожної іншої, що гарантує можливість такої зміни, як одну з головних передумов поліпшень і невпинного розвитку.

Маючи ці та багато інших і подібних аргументів і міркувань на увазі можна також з новими надіями прийняти і вислід останніх виборів та вибір нового президента країни.

Для спільної оборони

Дві події з минулого тижня схвилювали уми людей, що стежать за розвитком міжнародної ситуації: вмарш західньо - німецьких військ до Франції, де французький уряд признав їм обшири для вишколу і військових складів, та признання Америці в шотляндському порті бази для її атомово-підводних човнів. Обидві події належать до комплексу західньої оборони проти совєтської загрози й охоплюють три країни, що є членами Північно - Атлантійського оборонного пакту (НАТО). Все ж, вони дуже знаменні: для західнього світу надзвичайно позитивні, для комуністичного — ще один доказ, що надії на розсварення західніх союзників та розбиття бльоку НАТО — марні.

Французи й німці, як відомо, були впродовж сторіч смертельними ворогами. Від половини 17-го сторіччя, від Вестфальського миру, коли-то поділено Німеччину на маленькі країни, що їх французька дипломатія нацьковувала одні проти одних, жеврів у німців дух реваншизму. Великим полум'ям спалахнув він за часів Бісмарка і позначився походом проти Франції в 1970-71 р. із облогою Парижу та вмаршу до нього німецьких військ. Це був „шок" для французів, що його відгуком були безсмертні твори Віктора Гюго, Альфонса Доде і багатьох інших письменників. У 1911 р. була друга неспровокована німецька інвазія на Францію із 40,000 вбитими під одним тільки Верденом. Над Марною зупинено німецькі армії, приступлення до війни ЗДА перехилило терезки війни, а Версальський договір дав німцям відчути, що таке доля переможених. Але в 20 років пізніше, літом 1940 року німецькі армії знову напали на Францію, поруйнували її й окупували. Це справді політичне чудо, що в 20 років після останньої французької трагедії державно - політичний розум обох тих країн Німеччини і Франції, довів до того, що ці обидві країни не тільки належать до згаданого 15-членного союзу НАТО, а й мають спільні окремі договори в справах Стальновугільної промисловости, Европейської атомової енергії і Спільного господарського ринку. І хоч Аденауер не дуже захоплений політикою де Голя в справах атомового зброєння, НАТО й Альжиру, проте підтримує його, а де Голь настільки розуміє вартість західньо - німецького „збройного щиту" проти совєтського агресора, що дав німцям військово - вишкільні терени у Франції, яких вони не мають на своїй перенаселеній території і не звертає уваги на демагогію французьких комуністів, що кричать про „четверту інвазію німців на Францію, за згодою французького уряду".

Ще більший крик зняли англійські пацифісти проти признання Америці бази в шотляндському порті Голі Лоч для атомово-підводних човнів. Здогадний страх англійців, щоб з отих підводних човнів не викидано проти Совєтів ракети з англійського порту — очевидно — фальшивий і фарисейський, бо практичні англійці не є аж такі наївні, щоб дійсно вірили, що це може статися без попередньої совєтської агресії, яка розпалила б загальну атомову війну. Тому англійський уряд твердо стоїть на платформі підписаної умови, визнаючи, що американська атомово - підводна база в Шотляндії, яка облегшує бойову діяльність таких підводних човнів, що їх не має ніяка інша західня країна, значно збільшує бойовий потенціял держав НАТО.

Ясно, що большевики й на їх кивок комуністи в усіх країнах повели шалену пропаганду проти німецького війська у Франції і проти нової американської військової бази в Англії. Ясно теж, що чим голосніший такий крик, тим ясніщою стає користість цієї справи для Заходу і добра вільного світу.

Комуністична загроза в Південній Америці

Підривна комуністична робота, ведена за інструкціями і плянами комуністичного пропагандивно - шпигунського центру, що ним є совєтська амбасада в Монтевідео в Уругваї, починає давати свої наслідки. Дії й акції цього комуністичного центру і його експозитур в поодиноких країнах Південної Америки виявилися вже в широко заплянованій і організованій страйковій акції, спрямованій на захитання демократичного ладу і підготову „перемоги комунізму" в цих країнах. Організовані комуністами страйки охопили вже Арґентину, де в генеральному страйку в понеділок 7-го листопада ц. р., значить, у роковини совєтської „жовтневої революції", взяло участь три мільйони членів комуністично - перонівських робітничих спілок, і в Чіле, де страйки робітництва вилилися цього ж самого дня в бурхливі заворушення і сутички з поліцією. Подібний страйк півмільйона федеральних транспортових робітників спаралізував усю комунікацію, транспорт і постачання у бразилійській столиці Ріо де Жанейро. Факт організування і ведення страйків комуністами підтверджений численними даними і матеріялами, що ними диспонують уряди заторкнених цими страйками країн.

Демократичні уряди Південної Америки, зокрема Арґентини і Бразилії, свідомі загрози, що її несе із собою організована, дисциплінована і безоглядна акція комуністичних експозитур, починають готуватися не тільки до рішучої протидії, але й започатковують водночас із цим широку пропаґандивну антикомуністичну акцію, що її метою є усвідомлення громадянства і зокрема робітництва даних країн про суть і методи комуністичної небезпеки. В Арґентині, що перебуває в постійному винятковому стані, встановленому для боротьби з екстремізмом, йде широка координація антикомуністичних сил, провідним і рішальним фактором серед яких є арґентинська армія із її демократичним і національно здоровим командуванням. До антикомуністичного фронту в Арґентині включилася теж і Католицька Церква тієї країни, духовенство якої з допомогою листів і проповідей почало широку роз'яснювальну акцію про небезпеку внутрішнього комунізму. Під гаслом „християнської єдности", здійснюваної проти „програми універсальної пенетрації і підривної роботи комунізму" проходить організований католицькими колами Міжамериканський Марійський Конґрес, який відбувається тепер в Арґентині.

Рішучі заходи проти використовування робітничих страйків для комуністичних цілей, зокрема для підготови комуністичного перевороту, повів теж і бразилійський уряд, очолюваний президентом Кубічеком. Загрозивши проголошенням воєнного стану і звільненням із праці страйкуючих робітників, бразилійський уряд звернувся до парляменту з вимогою завершити працю над схваленням законопроєкту про підвищення заробітних платень для федеральних робітників, несхвалення якого використовують комуністи проти теперішнього бразилійського демократичного режиму.

Усу ці рішучі заходи й усвідомна робота урядових і громадських чинників у загрожених комуністичною інфільтрацією і пенетрацією країнах, свідчить, що південноамериканські урядові і громадські чинники готові зустріти активно, без компромісів і без відступу комуністичну загрозу, в обличчі якої опинилися їхні країни і народи.

ДЖАН ФІЦДЖЕРАЛД КЕННЕДІ

Новообраний — 35-ий з черги — президент З'єдинених Держав має за собою такі три прекметні риси, що їх не було в життєписах ніодного з його попередників у Білому Домі: 1) він наймолодший із усіх них; 2) він буде першим американським президентом римо - католицького віровизнання і 3) він буде першим президентом, який ще в своїй ранній молодості мав на своєму банковому конті — мільйон доларів. Він буде теж першим президентом, що служив у морській фльоті і за свою видержливість та відвагу під час бойових дій дістав від Конґресу відзначення, як герой.

Народився Джан Фіцджералд Кеннеді 29-го травня 1917-го року на передмісті Бостону Бруклайні, але переносився із батьками до Ню Йорку і до Бронксвілю. Тепер має разом із своїми братами літній дім в Гайнніс Порті в стейті Мессачузетс, де поруч стоїть великий дім його батьків, і другий дім, на зиму, має в Палм Бічі на Флориді. Багатство родини розмірно недавнє, бо ще його прадід був середньо - заможним господарем в Ірляндії, на глухому селі, яке залишилось у своєму примітивному стані ще й у 1947 році, коли Джан Кеннеді, молодий американський конґресмен, відвідав із сантименту батьківщину предків.

Джан Кеннеді студіював спершу в університетах Гарвардському і Принстонському, але не скінчив тоді в Америці високих студій, бо захворів на жовтаницю і перервав студії. Переніся до Лондону і студіював у тамошній високій школі економики, після чого вернувся до Гарварду. Щойно тоді закінчив Гарвардський університет, при чому його дисертація на тему поганої підготови Англії до другої світової війни вийшла книжкою п. н. „Чому Англія спала?" і стала одним із „бест-селлерів" (найбільш покупною). Знання англійських відносин здобув він у рр. 1939/40, коли мав доривочну працю в американській амбасаді в Лондоні, і в час подорожі по Европі коротко перед вибухом останньої світової війни. Його батько, Джозеф Кеннеді, був амбасадором в Англії за першої каденції Д. Д. Рузвелта. У 30-их рр. він доробився величезного мастку і сьогодні належить до групи мультимільйонерів. На виховання Джана Ф. Кеннеді і на його політичні амбіції мали — за твердженням біографів — найбільший вплив саме його батько Джозеф і його старший брат Джозеф мол., який замолоду вже приготовлявся до політичної кар'єри та який, на жаль, згинув під час останньої війни, коли його літак, який знаходився в небезпечній бойовій місії, вибух і згорів над Каналом ля Манш. Дехто з біографів твердить, що ця подія так потрясла молодим Джаном, що він буцім-то вважав за свій пункт чести вступити у сліди загинулого брата та присвятитись політиці. Інші заперечують цьому, вказуючи на ті риси вдачі Джана Кеннеді, які характеризують його, як самостійного індивідуаліста.

Поки остаточно Джан Кеннеді вступив на шлях політичної кар'єри, він працював короткий час, як кореспондент Міжнародної інформаційної агенції Герста під час Генеральної Асамблеї ОН в Сан Франсіско у 1945 році, як також поїхав в характері журналіста на Потсдамську конференцію, що закінчила другу світову війну. Але в 1946 році успішно кандидував до Конґресу в 11-му дистрикті Мессачузетс. Він перебував шість років в Конґресі, здобувши собі опінію молодої амбітної людини, яка з захопленням вивчає внутрішньо-державні справи та її законодатну машину. Але остаточним зворотним пунктом в кар'єрі Джана Ф. Кеннеді було його кандидування до Сенату в стейті Мессачузетс в 1952 році, де він переміг дотогочасного республіканського сенатора Генрі Кебота Ладжа, пізнішого амбасадора ЗДА в ОН за урядування Д. Д. Айзенгавера й невдачного кандидата на віце - президента поруч із Ричардом Ніксоном. У 1956 році він здобув вже легко вдруге перемогу у тамошніх сенатських виборах, закріпивши вже за собою ім'я надзвичайно талановитого, енергійного й красномовного політика.

Його політичній активності перешкоджувало кволе здоров'я внаслідку малярії, що її мав в дитячих роках, та пошкодження хребта під час згаданої морської кампанії проти японців на Тихому океані. Щойно в жовтні 1954 р. остання трудна операція зліквідувала залишки недуги хребта. Останні, надзвичайно важлива передконвенційна і передвиборча кампанія виявила найкраще, що Дж. Ф. Кеннеді втішається добрим здоров'ям і невичерпною енергією. Під час реконвалесценції після згаданої операції він написав книжку „Нариси від важних", яка здобула нагороду Пуліцера. Третьою некою книжкою є воєнні спомини „Пережиття".

Джан Ф. Кеннеді одружився щойно в 36-му році життя з 24-річною тоді Джаклін Л. Бувіє із французького роду. Вона студіювала у Парижі в Сорбоні, потім у Джорж-Вашингтон університеті. Якийсь час працювала, як фотографка для „Вашингтон Таймс Геральда". Вони подружилися у католицькій церкві в Ню порті 12 вересня 1953 р. і мають тепер дворічну доньку Каролайну. Пані Кеннеді сподівається другої дитини в найближчому часі.

Політичні погляди Джана Ф. Кеннеді були висловлені не тільки під час його 14-річної праці в Конґресі, але ще яскравіше під час останньої передвиборчої кампанії. Найбільш характеристична риса його політичних скуицій було поручання динамічної політики однаково в закордонній ділянці, як і у внутрішній — на різних полях державного життя. Ще раз Дж. Ф. Кеннеді спрецизує свої пляни в програмовій деклярації, вже не як кандидат на президента ЗДА, а як обраний президент, та після перебрання влади від Д. Д. Айзенгавера.

ОСІННІЙ ЕТЮД

Зеленожовто, золотно,
багряно
Розкльовують півні
тепло й вологу,
А там, гляди,
гусей гурток нагряне:
— Значи нам, земленько,
Стели, праматінко,
Плоскінними полотнами
дорогу,
Щоб не заблудили ми
Де в гірському застінку,
Щоб тебе ще крилами
Білими на весноньку
Обплили, обвіяли.
Півні розгублять
пір'я за лісами,
І скапає зірниці
блиск сльозами.

ОЛЬГА ЛУБСЬКА

В. Нестоович

ПОЖНИВ'Я ОДНОГО ПОДВИГУ

Дітройт здобувся на блискучий чин, значення якого сягає далеко поза межі міста й який приніс добру славу нашій національній спільноті. Автор цієї статті відзначив недавно в місцевій „Українській Газеті" цілою низкою фактів „динамічність" українського Дітройту, прикметну взагалі цьому містові, що дістало м. ін. назву „метрополії автомобілевого промислу", а тепер після викінчення будови „Кобо - гол" — готується на чергове признання „метрополії конвенцій". До „динамічности" українського Дітройту дійшов ще один аргумент, ще новий, сильний своєю вимовою подвиг. Мистецька Виставка і разом із цим цикль концертів, утриманих на високому рівні, — цей „фестиваль української культури", як висловився один із місцевих американських денників, — заслужили на те, щоб ними гордитися.

Кожне діло вимагає пружного, рушійного чинника, яким є ініціятор і організатор. Задум дати щось у Дітройті, що свідчило б про українську культуру, про її заавансованість, що піднесло б на дусі „своїх" і переконала „чужих" у тому, що українці не тільки своїм фолкльором можуть гордитись, а що в них широка база культурних аспірацій і надбань по лінії вимог сучасности — цей задум найшов своїх безстрашних реалізаторів. Пишемо — „безстрашних", бо вони не боялися ані великих коштів задуманого діла, ані не тратили віри в успіх, коли тут чи там вилонювались труднощі.

Розглядаючи „Фестиваль" уже з перспективи, треба в першу чергу відзначити його вибагливий стиль і ефектовність, починаючи від наймодернішого примущення, а кінчаючи товариськими зустрічами після концертів. У всьому вичувалось ерудицію, престиж і зв'язки міської достойниці, п-і Марії Бек, як теж високу температуру її ентузіязму. В цих прикметностях протекторки треба добачувати теж і успіх, що його безперечно мали як Виставка так і концерти, не тільки серед нас, зокрема серед нашої в Америціродженої генерації, але й серед американців. Отож, на підкреслення заслуговує теж вартісна й різна своїм змістом і формою пропаґанда української культури і з тим — імени нашої Батьківщини.

Виставку образотворчости й скульптури відвідало поверх 10,000 осіб. Хоч немає у нас під рукою статистичних даних, проте ледви чи буде помилковим твердження, що це була рекордова кількість глядачів, яка будь-коли раніш перейшла через залі якоїсь української мистецької виставки у вільному світі. Число 77 мистців, які брали участь у виставці, було теж рекордове. Це була перша найповніша українська Виставка в світі. З визначних американців, які були на її відкриттю або пізніше, назвемо таких, як: посадник міста Міріяні, член Міської Ради Дел Сміт, віце - президент Університету Вейн проф. Нійф, гол. Департаменту Мистецтва професор Смит, — пізніше президент Університету Вейн д-р Гілбері, управитель Мек Ґреґори Меморіял-у проф. Фрейзер, з проводу Інжинерного Інституту п-і Кеседі ін., та п-і Ловренс, визначні бизнесмени й спонзори Виставки п. Гарлан, п. Грійн з дружиною, п. Леві, — голова Мишиґ. Федерації Музик п. Вернер і багато інших, яких прізвищ нам не вдалось дістати.

Як спостерігач - журналіст, а не як мистецький критик не вважаюся в праві висловлювати власну оцінку виставлених експонатів. Довшу, фахову оцінку ми найшли в місячному додатку „Гомону України" з 22го жовтня ц. р. („Література — Мистецтво" — стаття О. Хмуровича „Українське Мистецтво у вільному світі"). Між іншим найшли ми там цікаву паралелю, яку автор перевів, порівнюючи Дітройт з Москвою, де саме в тому часі відбувалась „Декада українського мистецтва" з багатющою по скількості виставою живопису, графіки й скульптури. Ми схопимо тут коротко висновки автора: Там — „тільки один стиль соц.-реалізму, тобто фотографічного „натуралізму на услугах московської пропаганди". В Дітройті — українське мистецтво говорило „багатьма різнобарвними голосами „вільними й непридушеними, зі збереженням за кожним мистцем його індивідуальности, його світовідчування, його волі". Критик слушно завважив, що ледве чи будуть ще такі сприятливі обставини, щоби знову коло 80 мистців з шости держав на двох континентах мали спромогу виставити свої твори в найкращих умовинах, що їх створила група ентузіястів української культури, очолена п-і Марусею Бек.

Між критичними завваґами глядачів, які довелося мені вислухати, було теж дещо цікавого. Мені приємно було спостерігати уважного глядача, який, користуючись змістовним каталогом, старався багато побачити й неменше навчитись. Таких глядачів було чимало. Вони Виставку студіювали. Вони тішилися, що „наші мистці прийшли до нас" (чимало з них теж фізично були разом, обдаровуючи охочих своїми автографами), що можна познайомитись з їх творчістю, з їх багатством палети, з їх „дерзанням". Ви бачили одуховлені, причаровані експонатами обличчя, хоч траплялись і „розчаровані", негодуючі з цього чи іншого приводу.

Звичайно — й ляік присвоює собі часто право критика і в ній можна дошукатися нераз зеренця слушности. Ось прикладом:

„Дуже хотілось побачити бодай невеличку кількість полотен з нашої історії". (Це один із тих, що завжди і всюди шукають патріотичних акцентів і зідхають за чимось у роді Івасюкового „В'їзду Хмельницького до Києва").

Або: „Яка шкода, що ніодин маляр не показав баталістичного твору". (Це з тих, що хотіли б бачити Перфецького чи взагалі впевнені, що мілітарні подвиги України повинні передусім запліднювати творчими ідеями наших мистців).

Або ще таке: „Перед більшістю образів можна стояти і, не розуміючи нічого, завдавати собі питання: чи я вже зовсім таки засидівся на цьому світі, що ніяк не розбираю цілі такого зловживання малярської фарби?" (Це люди старші, які тужать за традиційним реалізмом Васильківського, Труша, Іжакевича, П. Холодного і ін., а все в роді сюрреалізму, тощо, вва-

(Закінчення на стор. 3-ій)

З НАШИХ БУДНІВ

ВІЙНА ЗА ПРАПОР

На відкритті 37-ої Міжнародної Жіночої Виставки в Ню Йорку я запримітив, що з центру виставкової залі зникли прапори національних груп, які беруть участь в цій Виставці.

— О, та їх вже три роки тут немає, — вияснила мені одна з заслужених союзянок. — Виставковий Комітет вирішив не виставляти більше всіх прапорів разом, бо мав із тим великий тробель, до якого, очевидно, причинились ми, українці...

І розповіла мені, як це трапилось:

— Участь українського жіноцтва в цій Міжнародній Виставці датується 1952-им роком, і почалася вона таки зразу — війною: як може собі пригадуєте, Виставковий Комітет зробив нам тоді „приємність" — поставив „наш" прапор Совєтської України, з серпом і молотом. Ми гостро запротестували, і в Комітеті сказали — олрайт, мастіть собі голови, ставте такий, який хочете.

Ну, але це були наші початки, а початки завжди бувають скромні: так воно склалось, що ми тоді навіть не мали відповідного українського прапора, щоб поставити його на місце совєтського. Отож взяли з домівки Союзу Українок малу, синьо - жовту хоруговку та й заткнули її поміж іншими прапорами. Як це побачили деякі наші патріоти, як підняли крик: „Сором! Ганьба! Хіба так можна, щоб такий великий, 45-мільйоновий нарід виходив на світову арену з такою маленькою хоругвою?! Краще хай не буде жадного!"

Панове-патріоти були такі обурені, що я подумала собі: „Ой, Господи-Боже, оце ж вони зараз або кіоск рознесуть, або нас, комітетових, викленуть з 45-мільйонової нації!" На щастя, нагодився тоді золотий чоловік, наш мистець, Михайло Черешньовський. Якось то він зацитькав розгарячкованих патріотів і оборонив нас від напасти. Щоб хоч трохи врятувати ситуацію, на закінчення Виставки ми позичили прапор у 2-му Відділі ООЧСУ. Прапор великий, маєстатичний, з таким солідним держаком, що ним, від біди, можна б усіх наших національних ворогів по одному перебити. Що з того, коли цей держак ніяк не вміщався в дірку стояка?.. І от, уявіть собі, що робиться: тут починається наша програма, а я сховалася в будці, взяла сокирку та й обтісую держак, щоб припасувати його до дірки...

Ну, якось ми застромили наш прапор, а він, нівроку, височенький, на пів'ярда маячить понад всі інші! Але що з того, коли ж рівноваги не тримає, перехиляється й летить на землю! Тут ми рада-в-раду — поставили коло нього дівчину в народному строю, нібито почесну варту, яка непомітно підтримувала плечем прапор, щоб не звалився.

Так то ми бідували в тому першому році нашої діяльности... А потім прийшли до голови по розум: просто видовбали собі окрему дірку на наш прапор і берегли її, як ока в голові, бо вже інші нації стали зазіхати на неї. Бо інші поневолені народи пішли за нашим прикладом: повикидали прапори з серпом і молотом та й поприносили свої, національні. Одні причіпали їх до стояка шнурками і дротами, інші довбали ямки, так, як ми зробили. З того почалася така суматоха, що в Комітеті сказали представницям всіх націй:

— Слухайте, пані, тримайте собі ваші прапори у своїх кіосках, і по два, і по три, скільки хочете й які хочете. Ми не будемо їх більше офіційно виставляти. І подякуйте за це українцям!

Ікер

Інж. А. Вільшенко

НОВИЙ ХЕМІЧНИЙ СЛОВНИК

(2)

В більшості випадків один із українських відповідників російського терміну був рекомендований до вжитку відповідною підкомісією Українського Наукового Товариства.

Найбільше важливою подією в дальшому розвитку нашої хемічної термінології була Всеукраїнська нарада в справі усталення української хемічної номенклятури, що відбулася у Харкові в жовтні 1927 року. В ній взяли участь представники організацій, що студіювали термінологічні проблеми (харківська група хеміків, київська група хеміків, хемічна секція Інституту Української Наукової Мови) та окремі, персонально запрошені, хеміки. За консультанта в мовних питаннях був проф. О. Синявський. Нарада усталила основні принципи української номенклятури неорганічної хемії та доручила С. Зенкевичеві скласти проєкт словника нашої неорганічної номенклятури на підставі оцих принципів. Цей словник — Словник Хемічної Номенклятури, Неорганічна Хемія — і вийшов рік пізніше в ДВУ. Словник Зенкевича і постанови Всеукраїнської наради, (що лягли в його основу), треба вважати дійсно милевим стовпом та зворотним пунктом в історії нашої хемічної термінології. Він ясно вирішив справу українських наукових назв хемічних сполук, щодо якої досі не було в нас однозгідности, і яка у російській і у підсовєтській українській хемічній науці ще й нині, 33 роки пізніше, не вирішена. Цю проблему, що спільна усім світовим мовам треба дещо ближче обговорити.

Народна чи міжнародна номенклятура.

Номенклятурою називаємо систему назов будь-якої ділянки науки, що створена з думкою клясифікації об'єктів цієї наукової ділянки. Так отже номенклятура ботаніки це сукупність наукових назв рослин, номенклятура зоології — сукупність назв тварин, анатомії — збір назв поодиноких частин тіла і так дальше. Номенклятура хемії це сукупність наукових назв хемічних елементів і їх сполук. Це систематичні, раціональні назви у відміну від назв популярних, традиційних, таких як: сода, поташ, салітра, купервас, вапно, синій камінь, чад, тощо. Номенклятуру часом вважають частиною ширшого поняття — термінологія. Вірніше одначе буде вважати термінологією окремою частиною назовництва — сукупністю термінів, незв'язаних з клясифікацією. Так отже кожна ділянка науки та технології має свою термінологію, але не всі мають номенклятуру.

Так склалося, що хемічна номенклятура у порівнанні з іншими номенклятурами находиться у дуже некорисному становищі. В ботаніці, зоології чи медицині існує міжнародна номенклятура латинською мовою, що незалежно від існування народних назв рослин, тварин чи хворіб у поодиноких мовах. У хемії, покищо, тільки символи хемічних елементів є міжнародні, як теж зложені з них формули хемічних сполук. Так, наприклад, елемент — залізо — має символ Fe (від латинського ferrum) у всіх мовах світу незалежно від народніх назв цього металу.

У Ню Йорку відкрито Міжнародну Жіночу Виставку з українською участю

Ню Йорк. (М. Д-н) — 15 українських дітей взяло участь в параді дітей різних національностей, що відбулася в рямках Міжнародної Жіночої Виставки в Ню Йорку у вівторок 8 листопада. Діти були зодягнені в гуцульські, і полтавські одяги, деякі дівчатка були у вишиваних суконках. Вони дефілювали перед численно зібраною публікою, а жюрі вирізняло в кожній національній групі одну дитину для нагороди. Наталка Чума зодягнена в полтавський одяг, дістала нагороду в українській групі. Імена інших дітей, що брали участь в параді є: Лозинська Ляриса і Лозинський Орест, Зимна Петруся і Зимна Христина, Вальчишин Іванка і Вальчишин Михайло, Гой Маруся, Витвицька Ляля, Штогрин Олена, Голюка Ліда, Татарин Євген, Кіршак Орест і Близнак Уляна. На сцені відбувся показ танків. Михайло Вальчишин відтанцював гуцульський танок „Довбуш", Олена Штогрин, Іванна Вальчишин, Орест Кіршак і Євген Татарин відтанцювали „Гопак колом", а Михайло Штогрин танцював „Чумака". Програмою проводила і дітей зорганізувала програмова референтка українського відділуМіжнародної Жіночої Виставки п. Марія Головей. Того самого дня по полудні відбувся показ ноші. Мая Падох демонструвала полтавський одяг. Христина Падох лемківський, а Дарія Головей-Кекіш гуцульський. Показом ноші керувала п. Ірина Падох, організаційна референтка Комітету.

Міжнародну Жіночу Виставку відкрито в понеділок 7-го листопада і триватиме вона до неділі 12 листопада. Як в минулих роках, так і в цьому році, український відділ має два кіоски, культурний і комерційний, тим разом уладжені побіч себе. В культурному кіоску є виставлена велика мапа українських земель, на якій ляльки в народних одягах позначують поодинокі райони України. Ляльки виконані мистецько панею Мирославою Гординською, в руках якої було мистецьке оформлення виставки. Є там теж дерев'яна скриня, випозичена з музею Преосвященного Кир Амврозія Сенишина, в якій є тканини і вишивані речі. Стіни завішені килимами. Комерційний кіоск має на продаж велику кількість дрібних вишивок, кераміки, писанок і книжок. Там теж є щодня свіже українське печиво. Стіни комерційного кіоску прикрашені вишивками і тканинами, а стрічки, що йдуть від тих вишивок до мапи України, вказують, з якої частини українських земель вишивка походить. Пані з Союзу Українок, під проводом п. Марусевич, чергуються в кіоску і дають інформації різнонаціональній публіці, що великими масами проходить попри український кіоск. Пан Тарас Бокс, різьбар, демонстрував у вівторок інкрустацію в дереві. На середу був заповіджений показ писання писанок. Комітет очолює п. Катерина Пелешок, їй допомагає цілий ряд відомих громадянок.

Український день з українською мистецькою програмою відбудеться в суботу 12 листопада о год. 7-ій вечером. Тоді буде теж коронована Міс Україна.

Цьогорічна Виставка проходить під кличем: Плекаймо народне мистецтво, і її варто всім оглянути.

ПОЖНИВ'Я ОДНОГО ПОДВИГУ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

жають божим бичем, щось як комунізм).

Коли б оці „критики" були натрапил ина Дмитренка, ли натрапили на Дмитренка, д-ра Стебельського, були б дістали авторитетну відповідь. Мені, ляїкові, доводилось хіба тільки віднаходити серед експонатів щось питоме — „наше", щось „патріотичне" (Галини Мазепи, Черешньовського „С. Бандеру" чи щось інше), і з радістю заспокоювати: „ось, дивіться, є!" І згодом зродилась у мене сугестія мистцям - організаторам, аби другим разом дали під час виставок невеличку доповідь, яка неодно роз'яснила б глядачам, які не люблять самотужки вглиблятись у проблеми й знаходити їх розв'язки.

Дітройт був заскочений м. ін., тим, що стільки було „імпорту" з інших міст, а навіть держав. Експонати на Виставці і їх творці, майже всі солісти на концертах, а з ними теж більша частина репертуару — все те було нове в Дітройті. Воно, звичайно, більш атракційне, хоч не бракло й таких, яких шкрябнуло по серці те, що місцевих нібито „відставлено". А все ж приємно було вперше почути Бану, Совяк, Рейнеровича чи Романа Рудницького, або приглядатись теж уперше мистецькій хореографії Роми Прийми. А втім, були й місцеві, (хоч не всі), бо ж Дітройт не вбогий мистецькими силами й не те було причиною „імпорту". Наприклад, Тарас Губицький прекрасно вив'язався з дириґентури великою симфонічною оркестрою, „Трембіта" знову блиснула своєю славою „репрезентативного хору" Дітройту, Сумівки - бандуристки, були і для приїзних та чужих гостей симпатичні, а там — такі майстри, як проф. Максимович і ін.

Мистецький фестиваль був справжнім духовим бенкетом, тимто зорганізування його було подвигом. Книжечка з програмами („сувенір"), а передусім „Каталог", одно й друге в прекрасному оформленні М. Дмитренка, разом із відзивами в американській і українській пресі, зберегли цей подвиг для історії.

● Тіта не запрошено на святкування 43-х роковин большевицької революції у Москві, дармащо з 30-х різних країн з'їхались туди комуністичні вожаки. Тіто не образився, а куртуазійно післав на руки Хрущова свої „сердечні" побажання.

Вибори не мали впливу на Нюйоркську біржу

Ню Йорк. — Нюйоркська біржа в дні виборів була закрита, але вже в середу 9-го листопада виявилося, що вибори, які дали перемогу демократичному кандидатові сенаторові Кеннеді, не мали впливу на рух на біржі, на якій і далі продовжувала мала звишка, як це було і кілька попередніх днів. В першому дні після виборів ціна на акції збільшилася на 2.15 пункта. В тому дні продано на біржі 3.450,000 акцій, а в дні перед виборами, це значить в понеділок 7-го листопада число проданих акцій становило 3,540,000. В середу 503 роди акцій виявили звишку, 503 мали знижку, а 217 родів акцій були без зміни. Збільшилися ціни на акції летунського промислу і акції тих фірм, які працюють для оборони.

Цьогорічна продукція взуття має винести 605 мільйонів пар

Ню Йорк. — Голова Крайового Взуттєвого Інституту Дейвід Герман, промовляючи на пресовій конференції, повідомив що цьогорічна продукція взуття має винести коло 615 мільйонів пар. Це буде трохи менше як минулого року коли випродуковано в ЗДА 632.108,000,000 пар обуви. Герман передбачає, що в найближчому році продукція черевик зросте на 3 до 5 відсотків, а продаж обуви повинен збільшитися також на 5 відсотків. Цього року ціни на обуву не змінилися, бо хоч подешевшала шкіра, то зросли видатки на платні робітникам, і не можна було думати про зменшення цін на взуття. Герман казав, що імпорт черевиків зростає і цього року він становитиме коло 8 відсотків домашньої продукції. Він казав що як не буде зменшення імпорту взуття, то він буде зростати і загрожуватиме домашній продукції.

Коли Ви вмірали
Вам дзвони не грали

У вівторок, 15-го листопада 1960 р., в год. 6:45 рано відправиться в церкві св. Юра в Ню Йорку

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ

✠

В РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

— *тридцять восьму*

бл. п. АНТОНА І. РУДНИЦЬКОГО
старшини XI Бригади УГА

✠

— *сорок першу*

бл. п. ВАСИЛЯ І. РУДНИЦЬКОГО
підстаршини І Бригади УГА (УСС)

✠

— *двадцяту*

бл. п. ПЕТРА І. РУДНИЦЬКОГО
(в монашестві ПАВЛИН)
б. підстаршини І Бригади УГА (УСС)
й ченця Студитського Уставу

✠

п'ятнадцяту

бл. п. ОСИПА І. РУДНИЦЬКОГО
б. стрільця І Бригади УГА (УСС)

Комбатантів б. УГА, Рідню і Знайомих запрошують:

ЮЛІЯ РУДНИЦЬКА, Ню Йорк
о. д-р ВАЛЬДО РУДНИЦЬКИЙ, Ню Йорк
д-р ЯРОСЛАВ і д-р МАРИНА РУДНИЦЬКІ
з Родиною, Вінніпеґ
д-р ОЛЕКСАНДЕР і д-р ГАЛИНА РУДНИЦЬКІ
з Родиною, Монтреал

Увага! ОбВУА! Увага!

У СУБОТУ, 12-го ЛИСТОПАДА 1960 р.

— відбудуться

старанням УКРАЇНСЬКОГО ВІЙСЬКОВО-ІСТОРИЧНОГО ІНСТИТУТУ при НТШ в НЮ ЙОРКУ та НЮЙОРКСЬКОГО ВІДДІЛУ ОбВУА, в приміщенні Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку

СВЯТОЧНІ СХОДИНИ

членів ОбВУА,

присвячені

42-им РОКОВИНАМ ЛИСТОПАДОВОГО ЗРИВУ

Доповіді прочитають:

б. сотники УГА: В. БЕМКО та І. КОЗАК, співучасники Зриву.

Участь Членів ОбВУА — обов'язкова. Гостям раді.

ПОЧАТОК — в год. 7:00 вечора.

ВХІД ВІЛЬНИЙ.

ДИРЕКЦІЯ ІНСТИТУТУ і УПРАВА ОбВУА

Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗДА

П'яті Звичайні ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ім. ШЕВЧЕНКА в ЗДА

відбудуться

в неділю, 27-го листопада 1960 р.

в год. 1:00 по полудні

в залі НТШ — 302-304 Захід 13 вул. в Ню Йорку.

ПОРЯДОК НАРАД:

1. Відкриття;
2. Вибір Президії: голови, двох заступників і двох секретарів;
3. Вибір Комісій: Номінаційної, Мандатної і Резолюційної;
4. Привіти;
5. Відчитання протоколу Четвертих Звичайних Загальних Зборів з дня 1-го лютого 1959 року;
6. Звіт уступаючої Управи;
7. Звіт Контрольної Комісії;
8. Дискусія над звітами;
9. Зміна статуту НТШ в ЗДА;
10. Вибір Управи, Контрольної Комісії та двох Делегатів і їх заступників до Головної Ради НТШ — на наступну каденцію 1961-62 р.;
11. Ухвалення прелімінаря бюджету на 1961-62;
12. Внески і запити;
13. Закриття Зборів.

Якщо в назначеній годині не явиться приписане статутом число членів, Збори почнуться годину пізніше, без огляду на число присутніх.

Доїзд підземкою: зупинка лінії Індепендент, при 14-ій вулиці і 8-ій Евені в Ню Йорку.

УПРАВА НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ім. ШЕВЧЕНКА в ЗДА

ПОДЯКА

Волею Всевишнього
дня 21-го серпня б. р. відійшла від нас
назавжди, після довгої й тяжкої недуги,
Дорога Наша
ДРУЖИНА, МАМА й БАБУНЯ,

бл. п. МАРІЯ ЗАХАРЧУК

Похорон відбувся на Центральному Православному цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж., 27-го серпня.

З приводу тієї тяжкої й болючої нашої родинної події, що знайшла сердечний співчутливий відклик в серці багатьох наших близьких, Друзів, Співпарафіян та взагалі добрих людей, почуваємо за свій обов'язок скласти тут всім їм нашу сердечну й глибоку подяку.

Зокрема щиро дякуємо —

Всеч. о. Протопресвітеру Л. Весоловському, який уділив св. Сповіді й св. Причастя Покійній, коли вона хвора лежала в шпиталі в Ню Йорку.

Всеч. о. Ігуменові Святославу, що відвідував Покійну в шпиталі.

Всеч. о. Прот. Семенові Гаюкові, який уділив хворій св. Сповіді і св. Причастя перед самою Пасхою в шпиталі.

Всеч. о. Прот. Богданові Желехівському, настоятелеві в Бавнд Бруку, за відвідування в шпиталі хворої, св. Сповідь і св. Причастя й та урочисті похоронні відправи.

Настоятелеві в Бофало о. Прот. Крестюкові, який прибув з Бофало й взяв участь в Похороні Покійної.

Проф. В. П. Завітневичу з Ню Йорку, що прибув на Похорон і керував співом в час похоронних відправ.

Дякуємо Хорові, Сестрицтву св. Покрови й Братству св. ап. Андрея та всім Парафіянам, що при церкві св. ап. Андрея в Бавнд Бруку, за урядження гарного Похорону та посмертного прийняття для численних гостей, прибулих зблизька й здалека (Канада) на Похорон.

Всім, що склали квіти на могилуПокійної,зокрема Тим, що надіслали їх з Шикаґо, Бентон Гарбор і Ґренд Репідс (Мишиґен) та всім Учасникам Похорону за їх участь і засвідчення нашій родині свого співчуття.

Дякуємо також Похоронному Заведенню в Бавнд Бруку за гарну обслугу й уважне ставлення до нас.

АНТОН ЗАХАРЧУК — чоловік
ВОЛОДИМИР ЗАХАРЧУК — син
НІНА і ЮРІЙ СИВОЛОП — дочка і зять
ОКСАНА і ЮРЧИК — внуки

✝

Ділимося сумною вісткою з Кревними і Знайомими, що дня 9-го листопада 1960 р. упокоївся в Бозі, на 63-му році життя в Мідлгров, Н. Й., Наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУНЬО

бл. п. Іван ПАСІЧНИК

Покійний народився 1897 р. в Тернополі, Зах. Україна.

ПОХОРОН відбудеться в СУБОТУ, 12-го ЛИСТОПАДА 1960 р., з дому до української кат. церкви св. Василія, опісля на цвинтар св. Василія в Unionmills, N. Y.

В глибокому смутку:

дружина — ЮЛІЯ з дому КЛИМИК
донька — БЛЕЙН ПАКЕР
син — АНДРІЙ (в Dayton, Ohio)
внуки — ДЖОН, ЕЛЕН і ДЖАН

Український Спортовий Клюб — в Ню Йорку

— влаштовує —

в суботу, 19-го листопада 1960 року

в залі CENTRAL PLAZA (Mirror Room)
111 2-га Евеню в НЮ ЙОРКУ

ОСІННЮ ЗАБАВУ

ПОЧАТОК — год. 9:00 вечора

Музика — „АМОР" — З. Савчука

Буфет у заряді ВШ. Пань. Вступ: $2.50

Дохід призначений на сплату СПОРТОВОЇ ПЛОЩІ.

Український Народний Союз — це суто демократична українська братська організація. Стати її членом, — це не тільки забезпечити себе і ваших рідних матеріяльно, це значить бути співвласником його надбань і вибирати, чи бути вибраним в його керівні органи

✝

Ділимося сумною вісткою з Друзями-Кооператорами, що дня 2-го листопада 1960 р. помер у Сарселі — Франція видатний КООПЕРАТИВНИЙ ДІЯЧ,

сл. п. МИКОЛА КАПУСТА

довголітній директор
Ревізійного Союзу Українських Кооператив у Львові, сотник УГА
і директор Наукового Осередку в Сарселі.

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКОЇ КООПЕРАЦІЇ в НЮ ЙОРКУ

Замість квітів на могилу — складаємо $25.00 — на Науковий Осередок в Сарселі.

НЕДІЛЯ, 13-го ЛИСТОПАДА 1960 — Год. 2:00 по полудні
на грищі LIGHTHOUSE, — при ERIE & FRONT Sts. — у ФИЛАДЕЛФІЇ

МИСТЕЦЬКІ ФУТБОЛЬНІ ЗМАГАННЯ

УСТ „ТРИЗУБ" — BROOKLYN ITALIANS

(Мистець ЗДА — ФИЛАДЕЛФІЯ) (NEW YORK)

В попередньому оголошенні БУЛО ПОДАНО ІНШЕ ГРИЩЕ ЗМАГАНЬ!

„Слово",

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ в ЕКЗИЛІ та ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ

в п'ятницю, 18-го листопада 1960 р.

в год. 8:00 вечора

в залі ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО КЛЮБУ
149 2-га Евеню — Ню Йорк

відбудеться

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР Уласа САМЧУКА

Обговорення останнього роману
Уласа Самчука — „ЧОГО НЕ ГОЇТЬ ОГОНЬ".

ВИСТУПАЮТЬ:

Сергій ЛИТВИНЕНКО — Відкриття
Григорій КОСТЮК — Вступні уваги

Улас Самчук:

„Дещо про мій роман, його джерела, ідеї і моїх критиків".

ЗАПИТАННЯ І ВИСТУПИ ЧИТАЧІВ,
ГОСТЯМ РАДІ.

Неділя, 20-го листопада 1960 р.

в год. 12:00 вполудне

в залі ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО КЛЮБУ
в НЮ ЙОРКУ — 149 2-га Евеню

Відкриття МИСТЕЦЬКОЇ ВИСТАВКИ

Богдана БОЖЕМСЬКОГО

Виставка буде відчинена
до 4-го ГРУДНЯ 1960 р. включно
у СУБОТИ — 8:00-10:00 вечора
у НЕДІЛІ — 12:00- 8:00 вечора

Економіка ЗДА зростатиме на 3-4 відсотки річно

Вашінгтон. — Економісти не турбуються тим, хто буде президентом ЗДА, і передбачають на цілу декаду наперед як тоді виглядатиме економіка країни. І так в 1970 році, на думку численних економістів, у ЗДА буде жити 210 мільйонів осіб, а коло 85 мільйонів становитимуть робітну силу країни. Крайова продукція в 1970 році має дійти до $750 більйонів. Особистий прибуток кожної особи в тому році виноситиме $3.500, а тепер він становить $2.800. Всі економісти погоджуються в тому, що економіка ЗДА зростатиме, але вони розходяться в тому, яким темпом відбуватиметься цей ріст. Численні економісти гадають, що економіка буде кожного року збільшуватись по три відсотки річно; інші передбачують, що цей ріст виноситиме по 3,5 відсотка на рік, а є такі, які вірять, що темпо росту економіки по 4,2 відсотка річно. 56 років тому крайова продукція ЗДА виносила $100 більйонів, в 1929 році вона переступила $200 більйонів, в 1942 — $300 більйонів, в 1953 — $400, а в цьому році $500 більйонів. Але цей ріст буде менший, коли узглядним інфляцію долара.

Д-р Теллер за побудову протирадіяційних схоронищ

Шикаго. — Фахівець від атомової енергії д-р Едвард Теллер, промовляючи в Шикаго перед працівниками цивільної оборони, сказав, що американці зовсім не є підготовані до атомової війни, і такий стан просто заохочує ворога до атаки на ЗДА. Д-ра Теллера називають одним із творців атомової бомби, і він розуміється на цій модерній зброї. Він твердив що американське населення легковажить собі атомову небезпеку і відповідні міські стейтові та федеральні уряди не повчають американців, що треба будувати протирадіяційні схоронища, як і дозволили б цій країні пережити ворожу бомбову атаку Д-р Теллер твердив, що не вільно попадати в песимізм та чекати на смерть на випадок нуклеарної війни, бо при добрих сховищах для людей і для харчів, населення ЗДА зможе перебути атомову атаку та дочекатися тієї хвилі коли відплатна атака ЗДА знищить ворога, який відважився б на атомову агресію.

Короткі Вістки

● 94-річний Лінн Б. Понґ із Рівергеду, Лонґ Айленд, Н. Й., приїхав голосувати з своєю донькою панею Стівен А. Тейт, яка залишилася в авті, а він пішов до виборчого льокалю, де віддав голос і вернувся до авта, щоб донька могла голосувати. Коли вона вернулася, застала батька неживим, бо, як лікар ствердив, він помер на удар серця. Він голосував від 1884 року, завжди на республіканця.

● Дворазовий демократичний неудачний кандидат на президента Адлей Е. Стівенсон мусів 40 мінут чекати перед виборчим льокалем, бо перед ним стояли 60 інших виборців, які вчасніше прибули. Надворі було холодно і падав дощ тоді в Лібертівіллі, Іллиной, але Стівенсон не нарікав, кажучи, що „кожна погода є демократичною".

● 7-го листопада в горах коло столиці Еквадору в місцевості Квіню літак із 37 особами налетів на вершок гори і розбився, спричиняючи смерть всіх осіб, що були на літаку. Між пасажирами були два конґресмени та інші високі урядовці.

ОГОЛОШЕННЯ ВІДДІЛІВ Українського Народного Союзу

МЕНВІЛ, Н. Дж. — Управа Т-ва ім. Т. Шевченка, Відділ 349, повідомляє своїх членів, що Місячні Збори відбудуться в неділю дня 13 листопада ц. р., о год. 1-ій в домі Ветеранів, при вул. Вашингтона. Крім звичайного порядку денного, буде виголошений реферат про Листопадові дні 1918 року. — Іван Гнідь, секр.

НЮАРК, Н. Дж. — Б-во св. І. Хрестителя, Від. 76, повідомляє всіх своїх членів, що побір місячних вкладок за місяць листопад відбудеться в неділю, 13-го листопада 1960 р., від год. 12:00 впол., в Українській Централі, при 180 Віліям вул. Просимо всіх наших членів прибути та вирівняти свої біжучі та залеглі вкладки, щоб не переносити на наступний рік. Вкладки можна також вплачувати у секретаря Відділу, — при 145 West End Ave. Newark, N. J. — в догідному для членів часі. — Ст. Мриглод, предс.; В. Салабун, секр.

Забезпечення коштує так мало! Брак забезпечення коштує так багато! Забезпечіться в Українськім Народнім Союзі!

Вступайте в члени Українського Народного Союзу!

НАШІ 4 ЗАПОРУКИ
1. ЧЕСНОТА (Понад усе)
2. ВИНАГОРОДА (Платимо 4½%)
3. ТАЙНА (Інтимні справи не виходять поза мури інституції)
4. СПОКІЙ ТА ПЕВНІСТЬ (На сторожі майна стоїть не приватна, але державна влада ЗДА)

ЦЕ ЗАСАДИ, ЯКІ МИ НЕ ТІЛЬКИ ГОЛОСИМО, АЛЕ І ПРАКТИКУЄМО КОЖНОГО ДНЯ. ВОНИ БЛАГОСЛОВЛЯТЬ НАШУ ІНСТИТУЦІЮ МІЛЬЙОНАМИ ТА Є ЗАПОРУКОЮ НА МАЙБУТНЄ!

